

בן ציון תומר: צרור שירים

הלילה גטלה רחף על סגני שנת
והסתבך בתלומי
בבשאר.
הלילה אחותי
הופיעה בשנתי,
בפומת גפנים
בטלה קטן.
הסלינה והסלינה בנרם הנקר
עד ששקצה
כמו מסרש לבן.
אטום, ארף קנה הלילה
וקבד בקר.

לי די בצעשבים,
ערבית תרנה
וקול אמי
כחל בדמדומים.
לי די בצעשבים.
הצחריים, אשר נכהו ממני,
אף זאת לא יצרו,
ביום השבון.
בילקוטם נקוב-המךסקים.
אני ינדעתי דם,
ציגי מתיים,
ולי מטר לורע את השקט.

מפחו על הנגוגית. בסלוננו:
הרחוב. האנשים. הקיץ.
מוחשיים במצט, דם מדמו
אבל תמיד מבצד לאינה סין
שקוף ולא סדיר.
לבר אל מול העיר צמד אדם.
מפחו על הנגוגית ובת הדם.

וידוי

פצם היינו בהולים אחר איים של שמש וְנֶהְבּוּ.
 עקשו אנו רוכצים מתמינו אסופי וְנָבּוּ.
 כשָׁאֵנוּ מַסְלִיגִים, אֵינָנוּ יוֹצְאִים אֶל הַיָּם הַשְּׁתוּחִים.
 בְּקִרְבַּת הַחוֹף נְתוּר אַחַר שֶׁלֵּלְנוּ הַבְּטוּחִים.
 אַט אַט לְמַדְנוּ לְהַשְׁלִים עִם לַחֲמֵנוּ הַדָּשָׁן וְהָאֶפֶר
 וְכֵל שִׁירֵינוּ — רוּחַ כְּפוּר.

צניחה

טבצנו בגקיהים. ים שקט.
 מבול אפל גָּאָה סביבנו. ריחות שקד פורח,
 רק רחם-המטוס נותר פָּאִי ודָבֵשׁ כְּבֵד,
 עד שיִפְצַר לְעוֹ, עד שִׁיקְיֵא. מְפָלֵא שֶׁל יוֹם אָבִיב.
 חֲכִינוּ לְאוֹתוֹת הַעֲדָמִים. צִלְלִית שֶׁל שַׁחַף הַלְבִינָה עַל שׁוּגִית.
 הַאִמָּה הַשְּׁכַתְנוּ פֶּה דוּמִים. סְרַטְנִים הֶלְכוּ הַלוֹךְ עֲקֵלְתוֹנֵי אַחוּרְנִית.
 דָּבַר הַמְשַׁלֵּם. שְׁתוּק פְּנִים. יֵלֵד רֵץ קְדִימָה. הַפְרִיחַ עֲפִיפּוֹן.
 הַאוֹת. דְּבָרָה שׁוּגִיה. אֵילֵי שְׁנַיִם, מִישֶׁהוּ בָּבָה. אַחַר צְנַח בְּעֵלְפוֹן.
 וּפְתַע הַזְנוּק אֶל חוֹף הַלְלָה. אֵי שָׁם שָׁגוּ. אֵי שָׁם נִפְלָה טְעוֹת.
 נְתוּק כְּמַטְבּוּר נִפְלָה טְעוֹת.
 וְכָבֵד סְרַבּוּס רְגֵלֵינוּ אֲבִיב
 כְּאֹוִיר, הַעֲדָמָה הַקְּתָה חֲשָׁמֵל.
 תַּחֲתֵינוּ שְׁחוּר שְׁכִיר גַּם הַאֹוִיר אַחוּז תְּנוּזִית.
 וְעַל הָרֵאשׁ אָבִיב בְּעֵץ וּבְדָמִי.
 מַצְנֵם צְנָקִי שֶׁל לִלְהָ. לּוֹפֵת חֲזָק. כַּתְּנוּזִית.
 שְׁלֵא שֶׁלֵּלְנוּ כִּי אֵי פִעֵם יִשְׁתַּם. הַעֲדָמָה הַקְּתָה חֲשָׁמֵל.
 הַרוּחַ אֶל גְּרוּנוֹ הַשִּׁיב אֶת הַקּוֹלוֹת. אָסוּר לְדָרֶךְ! שֶׁן אֶתְגַּחֵל.
 פְּתָאֵם, כְּשִׁדִּי אוֹהֶבָת. הִנְחִיבוּ הַחוֹלוֹת. דָּבַר עֲבָרְנִי. הַאֲשָׁף.
 גִּלְגוּל. וְעוֹד גִּלְגוּל. שְׁעִיר שְׁלוֹם. מַחֲלָל.
 הַלִּילָה הַמְקַפֵּל כְּמוֹ מַצְנֵם, פְּתָאֵם בְּרָק. וְרַחֵן זוֹהַר
 נִסּוּג אֶל הַכּוֹכָבִים. בְּאֶפְלָה. בְּגוֹ וְנוּם.
 בְּמִקוֹם אוֹיֵב — וְצַל אֶל צַל קֶרֶב. גוֹתֵר.
 מַצְאָנוּ זוּג אִיהֶב. גַּחְלִילוֹת פְּרָחוּ בְּרוּם.